

Fra Gaderummet til gaden efter midnat

De kan ikke længere samles med deres gamle venner og være sammen i fællesskab.

✉ af Tina Rye Hansen, antropologistuderende og frivillig i Gaderummet, København

Udtalelser fra de unge viser, at lukningen af Gaderummet på ingen måde taler til deres fordel. Og at det alternative værested Nødrummet virkelig lever op til sit navn. Det er et nødrum for de unge.

Tomasz fortæller, at han hellere vil være i Gaderummet, her kan han se fjernsyn og spille musik med sine venner i øvelokalerne. I Nødrummet er der ikke musikinstru-

menter, intet internet og kun én tv-kanal. Tomasz synes det er svært at tilpasse sig til sengetider klokken 22, et sted uden adgang til internet og kun én tv-kanal.

Han kommer kun i Nødrummet for at få et bad og en seng, og opholdt sig, efter rydningen af Gaderummet, i det besatte røde kontor på første sal. Han vil hellere være her, selvom stedet er hærget og kulden trænger ind.

Hvis han går tilbage til Nødrummet, skal han komme inden klokken 24, for ellers lukker dørene. Så det er ikke muligt at gå til fest efter

midnat og sove i Nødrummet.

NØDRUM

Tomasz er 18 år og har intet hjem at sove i, når han har været til fest. For, som han siger, jeg vil ikke kravle ind ad vinduet i Nødrummet efter midnat og risikere at blive anholdt. Han kan ikke længere sove i Gaderummet, så hvor skal han gå hen?

Michael og Jan taler også imod Nødrummet, som de mener begrænser dem mere end hjælper dem. De to beboere er uønskede i Nødrummet, men ser det ikke som et

stort tab, da de ikke fik den frihed, som de har brug for på dette sted.

Michael fortæller, at de pædagogstuderende, som er ansat på stedet, fra første dag fortæller ham, hvordan han har det, og pålægger ham en forudindtaget personkarakter. Og tilføjer, at disse pædagoger prøver at lære ham om livet.

Han blev dog på stedet, da et varmt bad var tiltrængt, efter Københavns Kommune havde frataget Gaderummet dets midler og bogstaveligt talt havde lukket for det varme vand. Og for varmen.

Michael og hans venner spiser en pizza, ser en film og

hygger i stedets frirum. Og får varmen, inden de vil trodse snevejret, hjem til Gaderummet. De får dog en kedelig oplevelse, da de klokken 23.30 bliver bedt om at gå, da man ikke længere kan opholde sig i frirummet.

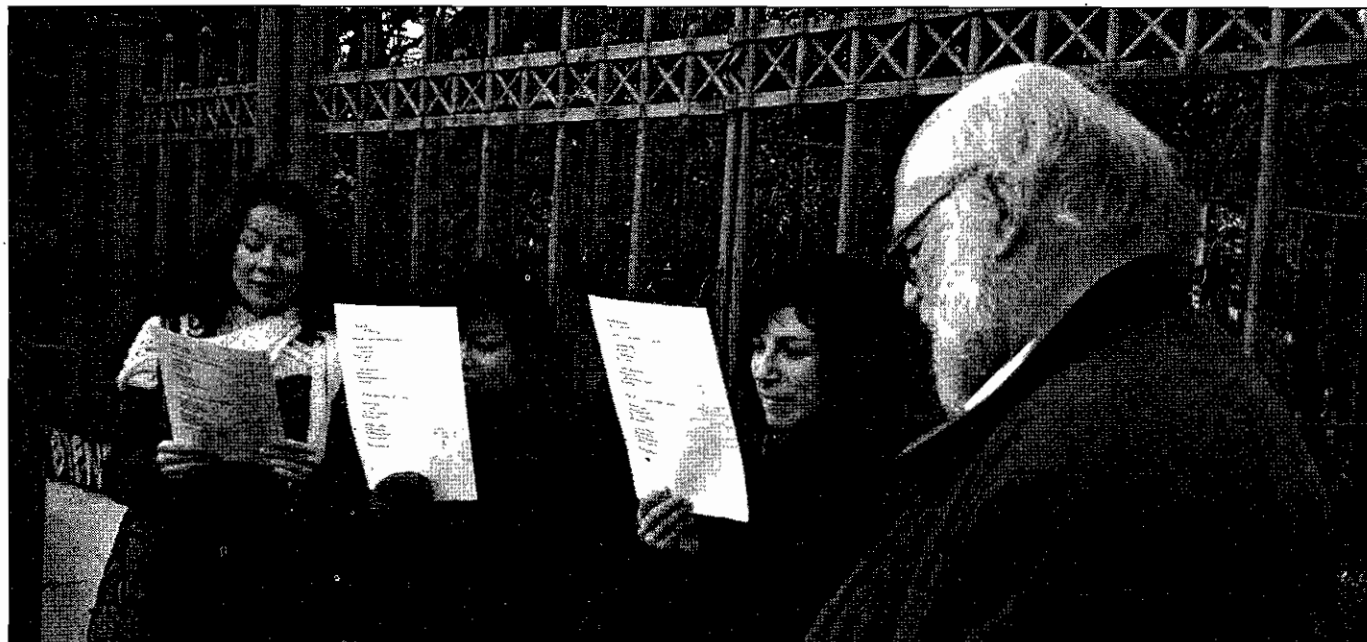
UØNSKEDE

De har ikke fået et værelse, da de ikke kendte proceduren og derfor ikke fik lavet aftale om overnatning. Der er kun plads til otte på stedet, så Michael og hans venner må straks forlade stedet. Men historien ender ikke her. Både Jan og Michael er stadig rystede over situationen, da de fortæller videre.

Klokken 23.30 beder de begge om lov til at drikke deres øl, og derefter vil de forlade stedet. Men pædagogerne vil ikke indgå denne aftale og ringer efter politiet klokken 23.33, for som både Jan og Michael siger er der på stedet et stort behov for kontrol og overvågning.

Og de unge må gå de tre kilometer tilbage til Gaderummet i hård snestorm. Jan siger: Jeg kommer der kun for at få noget varmt vand.

Nu deler de to drenge en lille lejlighed med én af deres venner, og Tomasz må af nød være i Nødrummet. De kan ikke længere samles med deres gamle venner og være sammen i fællesskab. Og de

Fra protest i december mod lukningen af Gaderummet.

! Foto: Svend Espensen

res liv vil være fyldt med et kæmpesavn overladt til deres egen individuelle person at komme igennem.

De vil ikke som før kunne mødes i en gruppe, med uddannet personale, som kunne rumme netop dem og hjælpe dem videre. Hvordan mon det ender?